

**Informacja przekazana Komisji Europejskiej przez Federalną Służbę Celną Federacji Rosyjskiej,
dotycząca zasad obsługi przewozów tranzytowych po 1 grudnia 2013 r.¹
(tłumaczenie robocze)**

Wszystkie odniesienia w załączniku do „Unii celnej” należy rozumieć jako unię celną pomiędzy Białorusią, Kazachstanem i Federacją Rosyjską.

W celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji należy zapoznać się ze stroną internetową FSC (www.customs.ru w jęz. rosyjskim lub <http://eng.customs.ru/> w jęz. angielskim) lub skontaktować się z rosyjskimi organami celnymi.

ANEKS I

Informacje uzyskane od FSC Federacji Rosyjskiej

Procedura obsługi operacji celnych przez funkcjonariuszy celnych podczas przewozu towarów przez terytorium celne unii celnej musi być rozpatrywana w kontekście każdego indywidualnego przypadku, jako że jest uzależniona bezpośrednio od różnych czynników, włączając w to rodzaj towarów, ich koszt, warunki dostawy, etc.

Dlatego też, w celu uzyskania przez zainteresowane osoby informacji zgodnie z Administracyjną Regulacją FSC w sprawie dostarczania usług publicznych w raportowaniu aktów prawnych przez Unię celną, przepisów celnych Federacji Rosyjskiej i innych aktów prawnych Federacji Rosyjskiej w zakresie cła oraz konsultacji dotyczących cła i innych kwestii w kompetencji władz celnych, przyjętą w Rozporządzeniu nr 1128 FSC z dn. 9.06.2012 r., konieczny jest **kontakt z właściwymi władzami celnymi w tych regionach**, w których planuje się prowadzenie operacji celnych.

Odniesienia do odpowiednich aktów prawnych znajdują się w **Załączniku 1**.

1. Obsługa operacji TIR w Federacji Rosyjskiej od dnia 1.12.2013 r.

Jeżeli towary wprowadzane (importowane) są przez rosyjski odcinek granicy celnej Unii Celnej oraz są przewożone zgodnie z procedurą tranzytu celnego do urzędu celnego przeznaczenia zlokalizowanego na terytorium państw członkowskich Unii celnej, **procedura TIR zostanie zakończona** w miejscu dostarczenia towarów na terytorium celne Unii celnej.

Jeżeli towary wprowadzane (importowane) są przez rosyjski odcinek granicy celnej Unii Celnej oraz są przewożone zgodnie z procedurą tranzytu celnego przez terytorium Unii celnej w celu dalszego wywiezienia, wtedy w czasie gdy towary znajdują się na terytorium celnym Unii celnej, **procedura TIR jest zawieszona**.

2. Procedura tranzytu celnego w Federacji Rosyjskiej

Procedura tranzytu dla wprowadzenia i tranzytu towarów w Rosji

¹ Na podstawie informacji uzyskanych przez Komisję Europejską od FSC Rosji w dn. 27.11.2013 r. Informacja nie jest zweryfikowana, więc nie można zagwarantować jej dokładności i kompletności.

Zgodnie z przepisami art. 215 Kodeksu Celnego Unii celnej (KCUC), przewóz zagranicznych towarów przez terytorium celne Unii celnej dokonywany jest z zastosowaniem procedury tranzytu celnego.

Jednym z warunków objęcia towarów procedurą tranzytu celnego zgodnie z art. 216(5) KCUC, jest przyjęcie środków w celu zapewnienia stosowania procedury, włączając zapewnienie zabezpieczenia płatności należności celnych i podatkowych.

Zgłaszający do procedury tranzytu celnego

Art. 186 KCUC stanowi, że **następujące osoby mogą być zgłaszającymi** w procedurze tranzytu celnego:

1. osoba z państwa członkowskiego Unii celnej:
 - która zawarła zagraniczną transakcję biznesową na swoją rzecz lub na której rzecz taka transakcja została zawarta;
 - która ma prawo do posiadania, korzystania i/lub dysponowania towarami (w przypadku braku zawarcia zagranicznej transakcji biznesowej);
2. osoby zagraniczne:
 - osoba fizyczna przewożąca towary do własnego użytku;
 - osoba korzystająca z przywilejów celnych na podstawie przepisów Rozdziału 45 KCUC;
 - osoba, która ma prawo do dysponowania towarami nie stanowiącymi części transakcji, jedna ze stron, do których należy osoba z państwa członkowskiego Unii celnej;
3. przewoźnik, włączając przewoźnika celnego;
4. spedytor, jeżeli jest osobą z państwa członkowskiego Unii celnej.

Zgłoszenie tranzytowe i wymagane dokumenty

Dokumenty transportowe i handlowe są akceptowane jako zgłoszenie tranzytowe. Podstawą zgłoszenia tranzytowego jest dokument transportowy, podczas gdy inne dokumenty stanowią integralne części zgłoszenia.

Wypełnione strony zgłoszenia tranzytowego wydrukowane przez funkcjonariusza celnego w miejscu wyjścia z zastosowaniem oprogramowania „operacji tranzytowych” mogą być stosowane jako zgłoszenie tranzytowe.

Zgłoszenie tranzytowe musi zawierać następujące informacje:

1. Dane nadawcy i odbiorcy towarów zgodnie z dokumentami transportowymi (fracht);
2. Dane kraju wysyłki/eksportu i kraju przeznaczenia;
3. Dane zgłaszającego;
4. Identyfikacja przewoźnika/ów;
5. Dane środka transportu dla przewozu międzynarodowego danego towaru;
6. Nazwa, ilość i koszt towarów zgodnie z dokumentami handlowymi i transportowymi;
7. Kod towaru zgodnie ze Zharmonizowanym Systemem Oznaczenia i Kodowania wywozu lub kodem nomenklatury towarów (co najmniej 6 cyfr);
8. Waga brutto lub rozmiar i ilość towaru w dodatkowych jednostkach (jeżeli dane dostępne dla każdego kodu/ lub numeru wywozowego Zharmonizowanego Systemu Oznaczenia i Kodowania);
9. Ilość ładunku;

10. Miejsce przeznaczenia towarów zgodnie z przewozem (dokumenty transportowe, zamówienia);
11. Dokumenty zgodności w zakresie ograniczeń przewozu towarów przez granice unii, jeżeli taki przewóz jest dozwolony w przypadku posiadania tych dokumentów;
12. Informacja dotycząca planowanych przeładunków w trakcie transportu.

3. Gwarancje

Wymóg zabezpieczenia towarów w tranzycie i miejsce, gdzie gwarancja musi być przedstawiona

Zgodnie z art. 85(5) KCUC, podczas przewozu towarów w procedurze tranzytu celnego, zabezpieczenie płatności należności celnych i podatkowych może być złożone władzom celnym wyjścia lub władzom celnym przeznaczenia, za wyjątkiem przypadków gdy inne władze celne, którym może być przedstawione zabezpieczenie, zostały określone w legislacji państwa członkowskiego Unii celnej.

W **urzędzie celnym wyjścia** zlokalizowanym w miejscu przybycia towarów na terytorium celne Unii celnej, gdy towary są objęte procedurą tranzytu celnego, konieczne jest przedstawienie dokumentu potwierdzającego przyjęcie zabezpieczenia należności celnych i podatkowych.

Zgodnie z art. 3 Porozumienia z dnia 21 maja 2010 r. pomiędzy rządami Federacji Rosyjskiej, Rep. Białorusi i Rep. Kazachstanu dotyczącego niektórych kwestii dotyczących złożenia zabezpieczenia płatności należności celnych i podatkowych dla towarów przewożonych zgodnie z procedurą tranzytu celnego, szczególnych zasad poboru należności celnych i podatkowych oraz procedury transferu pobranych kwot za takie towary, dokumentem potwierdzającym przyjęcie zabezpieczenia płatności należności celnych i podatkowych podczas przewozu towarów zgodnie z procedurą tranzytu celnego, jest **certyfikat gwarancji**.

Obecnie, zgodnie z Instrukcją Nr 262-r FSC Rosji z dnia 9.08.2013 r. dotyczącą eksperymentu wykorzystania informacji dotyczących certyfikatów gwarancji płatności należności celnych i podatkowych, wprowadzanych do Jednolitego Zautomatyzowanego Systemu Komputerowego Władz Celnych podczas obejmowania towarów procedurą tranzytu celnego, nie jest konieczne przedstawianie drugiej i trzeciej kopii certyfikatu podczas przewozu towarów zgodnie z procedurą tranzytu celnego w transporcie drogowym władzom celnym wyjścia i przeznaczenia wskazanym w niniejszej Instrukcji. Informacja dotycząca poświadczeń ma format elektroniczny.

Firmy gwarantujące

Gwarancja może być uzyskana od organizacji posiadającej umowę gwarancji z FSC. Obecnie, umowy takie zostały zawarte z firmami ubezpieczeniowymi: **Arsenal, Adal, Rostek, Customs card i Multiservice payment system**.

Dodatkowe informacje dotyczące gwarancji, w formie wyciągu z **instrukcji opublikowanej na stronie internetowej FSC w dn. 29.07.2013 r.**, są zamieszczone w **Załączniku 2**.

Rodzaje gwarancji

Zgodnie z przepisami celnymi Unii celnej, następujące metody są stosowane jako formy zabezpieczenia płatności należności celnych i podatkowych: **gotówka (depozyt pieniężny), gwarancja bankowa, poręczenie oraz zastaw majątkowy**.

Procedura złożenia oraz zwrotu depozytu pieniężnego jako zabezpieczenia płatności należności celnych i podatkowych, określona została w art. 145 i 149 Ustawy Federalnej Nr 311-FZ z 27.11.2010 r. dotyczącej regulacji celnych w Federacji Rosyjskiej (Ustawa Federalna).

Gwarancje bankowe stosowane są zgodnie z przepisami art. 141 Ustawy Federalnej.

Przedstawienie zastawu majątkowego lub poręczenia jako zabezpieczenia płatności należności celnych i podatkowych realizowane jest zgodnie z art. 140 i 146 Ustawy Federalnej.

Jeżeli jedna i ta sama osoba na terytorium jednego z państw członkowskich Unii celnej realizuje kilka operacji celnych w tym samym czasie, władzom celnym tego kraju członkowskiego może zostać przedstawiona generalna gwarancja płatności należności celnych i podatkowych. Procedura stosowania gwarancji generalnej określona jest w [art. 87 KCUC](#) oraz [art. 138 i 139 Ustawy Federalnej](#).

Określenie wysokości gwarancji

Całkowita kwota gwarancji płatności należności celnych i podatkowych podczas obejmowania towarów procedurą tranzytu celnego zgodnie z [art. 88 KCUC](#) jest określana **na podstawie wysokości należności celnych i podatkowych płatnych w momencie obejmowania towarów procedurami celnymi do dopuszczenia do wewnętrznej konsumpcji lub eksportu**, nie włączając preferencji taryfowych i przywilejów dla płatności należności celnych i podatkowych w kraju członkowskim Unii celnej, którego władze celne zwalniają towary, lecz w wysokości nie niższej niż kwota należności celnych i podatkowych, które byłyby płatne w innych państwach członkowskich Unii celnej, gdyby takie towary miały być objęte procedurami celnymi do dopuszczenia do wewnętrznej konsumpcji lub eksportu, nie włączając preferencji taryfowych i przywilejów dla płatności należności celnych i podatkowych w tych krajach członkowskich Unii celnej. W celu określenia kwoty zabezpieczenia płatności należności celnych i podatkowych, kurs wymiany waluty obcej jest określany w przepisach państwa członkowskiego, którego władze celne zwalniają towary zgodnie z procedurą tranzytu celnego.

Koszt gwarancji

FSC Rosji nie posiada jeszcze informacji na temat kosztów gwarancji.

Kiedy należy złożyć gwarancję

Zgodnie z pkt. 3 Procedury operacji celnych dla władz celnych, w związku ze złożeniem i rejestracją zgłoszenia tranzytowego i zakończeniem procedury tranzytu celnego, przyjętym przez [Decyzję Nr 438 Komisji Unii Celnej z dnia 17.08.2010 r.](#), **w momencie składania zgłoszenia tranzytowego konieczne jest dołączenie dokumentu potwierdzającego złożenie zabezpieczenia płatności należności celnych i podatkowych.**

Zabezpieczenie płatności należności celnych i podatkowych może być przedstawione nie tylko w momencie faktycznego przekraczania granicy celnej Unii celnej, ale **również z wyprzedzeniem.**

Osoba przedstawiająca zabezpieczenie

Zgodnie z [art. 85\(3\) KCUC](#), zabezpieczenie płatności należności celnych i podatkowych jest składane przez **płatnika**, podczas gdy w trakcie przewozu towarów zgodnie z procedurą tranzytu celnego, może być przedstawione przez **osobę inną niż płatnik**, jeżeli osoba ta ma prawo do posiadania, korzystania i/lub dysponowania towarami, dla których gwarancja płatności należności celnych i podatkowych jest składana.

Zgodnie z [art. 79 KCUC](#), płatnik należności celnych i podatkowych jest **zgłaszającym** lub inną osobą zobowiązaną do zapłacenia należności celnych i podatkowych zgodnie z KCUC, umowami międzynarodowymi państw członkowskich Unii celnej i/lub przepisami państw członkowskich Unii celnej.

Wyjątki, uproszczenia

Z dniem 1 listopada FSC wprowadziła eksperyment, który pozwoli dużym i stabilnym rosyjskim operatorom na uproszczenie przewozu towarów transportem drogowym w procedurze tranzytu celnego.

Załącznik 1

Akty prawne dotyczące tranzytu

- Kodeks Celny Unii celnej
- Porozumienie z dnia 21 maja 2010 r. pomiędzy rządami Federacji Rosyjskiej, Republiki Białorusi i Republiki Kazachstanu w sprawie niektórych kwestii dotyczących złożenia zabezpieczenia płatności należności celnych i podatkowych dla towarów przewożonych zgodnie z procedurą tranzytu celnego, szczególnych zasad poboru należności celnych i podatkowych oraz procedury transferu pobranych kwot za takie towary, oraz certyfikatu gwarancji płatności należności celnych i podatkowych (certyfikat)
- Instrukcja nr 262-r FSC z dn. 9.08.2013 r. dotycząca eksperymentu wykorzystania informacji dotyczących certyfikatów gwarancji płatności należności celnych i podatkowych, wprowadzanych do Jednolitego Zautomatyzowanego Systemu Komputerowego Władz Celnych podczas obejmowania towarów procedurą tranzytu celnego
- Ustawa Federalna nr 311-FZ z dn. 27.11.2010 r. w sprawie regulacji celnych w Federacji Rosyjskiej
- Decyzja nr 438 Komisji Unii celnej z dn. 17.08.2010 r. dotycząca procedury operacji celnych dla władz celnych, w związku ze złożeniem i rejestracją zgłoszenia tranzytowego i zakończeniem procedury tranzytu celnego
- Rozporządzenie nr 1128 FSC z dn. 9.06.2012 r. w sprawie regulacji administracyjnej FSC w sprawie dostarczania usług publicznych w raportowaniu aktów prawnych przez Unię celną, przepisów celnych Federacji Rosyjskiej i innych aktów prawnych Federacji Rosyjskiej w zakresie cła oraz konsultacji dotyczących cła i innych kwestii w kompetencji władz celnych,
- Decyzja nr 289 Komisji Unii celnej z dn. 18.06.2010 r. określająca formę i karty zgłoszenia tranzytowego
- Rozporządzenie nr 1067 FSC z dn. 26.05.2011 r. dotyczące określenia postępowania organów celnych, importerów oraz nadzoru celnego nad przewozem towarów pojazdami drogowymi w miejscu przybycia (wyjścia), obejmowania procedurą tranzytu celnego, oraz podczas ich czasowego składowania.

Załącznik 2

(Instrukcja FSC dot. gwarancji z dn. 29.07.2013 r.)

Zabezpieczenie płatności należności celnych i podatkowych dla tranzytu celnego towarów²

Zabezpieczenie płatności należności celnych i podatkowych może być dokonane w jednej z form określonych w przepisach celnych Unii celnej – poręczenie, gotówka (depozyt pieniężny), gwarancja bankowa, lub zastaw majątkowy.

² Wyciąg z Instrukcji FSC

Wybór formy/metody złożenia zabezpieczenia należy do zgłaszającego do procedury tranzytu celnego. Oprócz zabezpieczenia zgłaszającego, zabezpieczenie towarów w transzycie może być dokonane przez każdą inną osobę, jeżeli ta osoba ma prawo do posiadania, korzystania lub dysponowania przewożonymi towarami.

Dlatego też, importer może również złożyć zabezpieczenie za przewoźnika, a to zabezpieczenie może być przedstawione urzędowi celnemu wyjścia (na przejściu granicznym) lub w urzędzie celnym przeznaczenia.

Procedura złożenia i przyjęcia zabezpieczenia jest określona w **art. 140, 141, 145 i 146 Ustawy Federalnej z dn. 27.11.2010 r. Nr 311** w sprawie regulacji celnych w Federacji Rosyjskiej.

Zabezpieczenie może być złożone z wyprzedzeniem, nawet jeżeli towary znajdują się poza terytorium Rosji, co zapobiegnie tworzeniu się zatorów na przejściach granicznych, w związku z obsługą złożenia zabezpieczenia w chwili otwarcia procedury tranzytu.

Poręczenie

Wybierając poręczenie jako formę zabezpieczenia, należy wziąć pod uwagę, że jest kilka sposobów złożenia poręczenia dla procedury tranzytu celnego. Poręczenie może być uzyskane od jednej z organizacji, która podpisała z FSC umowę poręczającą dla zobowiązań kilku osób. Aktualnie, zawartych jest kilka takich umów, włączając umowy z LLC „Insurance company ARSENAL” i LLC „ADAL”. A zatem te organizacje zabezpieczyły swoje zobowiązania w ramach umowy poręczenia poprzez przedłożenie FSC Rosji gwarancji bankowych, wobec czego mogą zapewnić poręczenie płatności do wysokości tych gwarancji bankowych.

Proces przyjęcia poręczenia przez władze celne ma miejsce w trakcie zgłaszania do procedury tranzytu celnego. Poręczenie może mieć formę dokumentu papierowego lub dokumentu elektronicznego z użyciem podpisu elektronicznego. Dla użycia poręczenia w formie dokumentu papierowego, przewoźnik przedstawia władzom celnym aneks do umowy poręczenia wraz ze zgłoszeniem tranzytowym. Gdy złożenie poręczenia odbywa się z wykorzystaniem technologii informatycznych, wystarczające jest podanie informacji nt. numeru rejestracyjnego aneksu do umowy poręczenia w elektronicznym zgłoszeniu tranzytowym. Ten numer rejestracyjny jest przekazywany przewoźnikowi przez gwaranta.

W tych przypadkach przedstawienie certyfikatu gwarancji na przejściu granicznym nie jest wymagane. Technologia składania poręczenia jest określona w **rozporządzeniach FSC Rosji nr 917 (25.07.2008 r.) i nr 245 (10.02.2012 r.)**.

Poręczenie może być również złożone bezpośrednio w urzędzie celnym – należy podpisać umowę poręczenia z tym urzędem celnym. W tym celu, osoba która zamierza być gwarantem, wysyła do urzędu celnego wyjścia lub urzędu celnego przeznaczenia projekt umowy poręczenia wraz z listem przewodnim.

Umowa poręczenia może być zawarta, jeżeli gwarant zapewnia zobowiązania umowy poręczenia poprzez złożenie gwarancji bankowych do urzędu celnego. Ten urząd celny podpisuje umowę poręczenia dostarczoną dla zabezpieczenia zobowiązań jednej osoby (przewoźnika). Jeżeli umowa poręczenia zostaje wystawiona, urząd celny wydaje celny dowód wpłaty, na podstawie którego wystawiany jest certyfikat gwarancji. Ten certyfikat jest następnie przedstawiany urzędowi celnemu wyjścia.

Gotówka (depozyt pieniężny)

Wybierając gotówkę jako formę zabezpieczenia należy wziąć pod uwagę, że kaucja jest płacona jako przelew bankowy na rachunek Federalnej administracji skarbowej. Dane dot. rachunku Federalnej administracji skarbowej dostępne są w urzędzie celnym, w którym zabezpieczenie zostanie złożone, lub w Wydziale ds. opłat celnych urzędu celnego.

Na podstawie dokumentu potwierdzającego złożenie depozytu pieniężnego, organ celny wydaje pokwitowanie. Na podstawie tego pokwitowania wystawiany jest certyfikat gwarancji, który następnie przedstawiany jest w urzędzie celnym wyjścia.

Takie pokwitowanie wydaje się pod warunkiem wpływu środków finansowych na konto Federalnej administracji skarbowej. Zazwyczaj wpływ pieniędzy na konto Federalnej administracji skarbowej odbywa się w ciągu 1 dnia roboczego od zlecenia przelewu przez instytucje kredytowe, pod warunkiem prawidłowego wypełnienia danych dot. rachunku. Po dostarczeniu towarów, kaucja pieniężna może być wykorzystana do zapłacenia należności celnych i podatkowych za te towary.

Gwarancja bankowa

Przy wyborze gwarancji bankowej jako formy zabezpieczenia, do dyspozycji jest duża liczba gwarantów - ponad 200 banków i firm ubezpieczeniowych, których gwarancje są honorowane przez władze celne.

Rejestr gwarantów dostępny jest na oficjalnej stronie FSC Rosji www.customs.ru w sekcji „Informacja dla operatorów gospodarczych”, „Bazy danych”. Gwarancję bankową należy przedstawić w urzędzie celnym wraz z pismem przewodnim i dokumentami potwierdzającymi umocowanie osoby, która podpisała gwarancję bankową. Jeżeli takie dokumenty były uprzednio przedstawione, ich ponowne przedstawienie nie jest wymagane.

Po przyjęciu gwarancji urząd celny wydaje dowód wpłaty. Na podstawie tego celnego dowodu wpłaty wystawiany jest certyfikat gwarancji, który następnie przedstawiany jest w urzędzie celnym wyjścia. Dla szybszego uzyskania gwarancji bankowej sporządzone zostały standardowe formularze, które są wymienione w załączniku do **pisma FSC Rosji nr 01-11/109 (12.01.2011 r.)**.

Zastaw majątkowy

W celu zawarcia umowy zastawu majątkowego należy skontaktować się z urzędem celnym wyjścia lub urzędem celnym przeznaczenia.

W praktyce, w przypadku tranzytu towarów zabezpieczenie majątkowe zazwyczaj nie jest stosowane.

Istnieje kilka innych sposobów zabezpieczenia procedury tranzytu celnego.

Wstępne zgłoszenie celne towarów

Należności celne i podatkowe zapłacone w ramach wstępnego zgłoszenia celnego towarów mogą być również wykorzystane jako zabezpieczenia dla tranzytu celnego towarów, pod warunkiem, iż procedurą tranzytu objęte zostaną te zgłoszone towary. W tym celu zgłaszający musi sporządzić odpowiedni wniosek w formie pisemnej. Wykorzystanie kwoty należności celnych i podatkowych z tytułu zabezpieczenia następuje z zastosowaniem certyfikatu gwarancji, który jest następnie przedstawiany w urzędzie celnym wyjścia.

Należy pamiętać, iż wysokość sumy należności uiszczonych na podstawie wstępnego zgłoszenia celnego może się okazać niewystarczająca w celu zabezpieczenia należności za towary przewożone w transycie. Jest to spowodowane faktem, iż w procedurze tranzytu celnego wysokość zabezpieczenia jest określana bez uwzględnienia korzyści i przywilejów, które wymieniane są we wstępnym zgłoszeniu. W takim przypadku rekomenduje się wystawienie jeszcze jednego certyfikatu gwarancji w celu pokrycia brakującej kwoty zabezpieczenia.

Właściwy sposób postępowania został szczegółowo przedstawiony w rozporządzeniu FSC Rosji nr 1179 (15.06.2012 r.).

Zabezpieczenie generalne

W przypadku przedstawienia władzom celnym zabezpieczenia generalnego (stosując poręczenie, depozyt pieniężny i gwarancję bankową) sporządza się kilka certyfikatów gwarancji opiewających na łączną kwotę przyjętego zabezpieczenia generalnego.

Przewoźnicy celni

Operatorzy gospodarczy mogą również skorzystać z usług przewoźników celnych. W takim przypadku złożenie zabezpieczenia płatności należności celnych i podatkowych dla procedury tranzytu celnego nie

jest wymagane. Istnieje duża liczba przewoźników celnych. Rejestr jest dostępny na oficjalnej stronie internetowej FSC Rosji – www.customs.ru.